

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Rusalii

În această săptămână,
sâmbătă:

Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț

Grafică realizată de
Elena Gheorghiuță

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, căci lăsând lumea și patria ta, ai luat Crucea lui Hristos și în valea Iordanului te-ai așezat spre nevințată. Pentru aceasta și cu îngerii acum se bucură, Cuvioase Părinte Ioane, duhul tău. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

**Troparul
Cuviosului, glas 8**

Evangelhia duminicii Vindecarea a doi orbi și a unui mut (Matei IX, 27-35)

27. Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.
28. După ce a intrat în casă, au venit la El orbi și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta ? Zis-au Lui: Da Doamne !
29. Atunci s-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă!
30. Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.
31. Iar ei, ieșind L-au vestit în tot ținutul acela.
32. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon.
33. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.
34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.
35. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evangelhia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

➤ Marți, 1 august este Începutul Postului Sfintei Marii

Postul Adormirii Maicii Domnului reprezintă singurul post pe care Ortodoxia îl dedică Maicii Domnului, amintind modul în care Maica Domnului s-a pregătit pentru mutarea sa la ceruri. Durata postului este de 14 sau 15 zile, de la 1 la 15 august, data sărbătorii, care, atunci când cade miercuri sau vineri, dă dezlegare doar la untdelemn, pește și vin.

Asprimea acestui post, fiind dezlegare la pește doar în ziua Schimbării la Față (6 august), îl asociază Postului Mare, cu singura deosebire că, acum, în sezonul legumelor și al fructelor, este mult mai ușor de ținut și chiar indicat pentru o cură de vitamine atât de necesară și pentru sănătatea trupului.

Sigur, postul alimentar trebuie însoțit în mod permanent de cel spiritual pentru a ne putea apropia de înțelesul adevărat al postului care nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc ce duce la desăvârșirea duhovnicească. Pe toată perioada postului Sfintei Marii, în bisericile ortodoxe se citesc zilnic sau alternativ Paraclisele Maicii Domnului și acatistele dedicate acesteia. Pentru cei care nu participă la rugăciunile publice de peste săptămână, este indicat a include Paraclisul Maicii Domnului, mai cu seamă al doilea Paraclis, care se găsește în cărțile de rugăciuni și în Ceaslov, între rugăciunile de dimineață și seară. Astfel, această rugăciune devine foarte folositoare, fiind un program duhovnicesc pentru cel ce se străduiește să o și pună în practică.

Sfinții Părinți recomandă și în postul acesta spovedania și împărtășania, cu dezlegarea duhovnicului.

**În pagina 3 a Foi Parohiale, puteți citi cuvinte mult folositoare despre post ale Sfântului Vasile cel Mare.
Vă dorim tuturor post ușor și ziditor !**

➤ **În aceeași zi, de 1 august este
prăznuită
Scoaterea Sfintei Cruci**

Semnificații ale sărbătorii puteți vedea în numărul 76 al revistei noastre, la rubrica Sinaxarul duminicii.

Pelerin la locuri și momente sfinte

Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț, a cărui pomenire o săvârșim *sâmbătă, 5 august*, a ales să urmeze calea vieții monahale, intrând în anul 1933, ca viețuitor în obștea Mănăstirii Neamț, fiind tuns în monahism la 8 aprilie 1936. Sigur, dorind însă o și mai aspră înfrânare ascetică, se îndreaptă, în noiembrie, același an, spre Țara Sfântă, stabilindu-se la Mănăstirea Sfântul Sava de lângă Betleem. Urmează o perioadă de îndelungată ascultare, stăruință în rugăciune, nevoindu-se 24 de ani în Țara Sfântă, atât pe Valea Iordanului, cât și în pustiul Hozeva, de unde și numele sub care mai este cunoscut de *Cuviosul Ioan Iacob Românul-Hozevitul* (mai multe referințe despre viața sa puteți revedea în nr.76, 128 ale Foi noastre parohiale, în rubricile *Sinaxarul săptămânii*, respectiv *Sfinți Români*, pe care le-am abordat)

Vă prezentăm în cele ce urmează câteva referințe despre importantul așezământ monahal moldovenesc, Mănăstirea Neamț, în care acest sihastru sfânt al zilelor noastre a ales să se inițieze în tainele vieții monahale..

Mănăstirea Neamț

Este situată la 15 km N-V de Târgu Neamț, legată printr-un drum asfaltat de șoseaua Târgu Neamț – Poiana Largului. Ansamblul mănăstiresc este amplasat pe valea pârâului Nemțișor, în apropiere existând Schitul Icoana Veche, Schitul Icoana Nouă, Schitul Procov și schitul Vovidenia.

Cea dintâi biserică a fost înălțată de domnitorul Petru Mușat, pe locul unui schit vechi din lemn. Este cea mai veche și mai însemnată așezare monahală din Moldova. Actuala biserică, având hramul *“Înălțarea Domnului”*, a fost zidită de Ștefan cel Mare și Sfânt între 1495-1497, fiind cea mai mare și mai expresivă dintre ctitoriile sale. Deasupra ușii de intrare în pridvor este pisania bisericii, cu următorul cuprins:

„Doamne Iisuse Hristoase, primește acest hram care s-a zidit cu ajutorul Tău întru Slava Sfântă și Slăvită de la pământ la cer, Înălțarea Ta și Tu sfinte acoperă-ne cu mila Ta, de acum și până în veac. Io Ștefan Voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, a binevoit și început și a zidit acest hram pentru Rugăciunea sa și a doamnei sale Maria și a fiului său Bogdan și ai celorlalți fii ai săi și s-a desăvârșit la anul 7005 (1497) iar al domniei sale patruzeci și cel dintâi curgător luna lui Noiembrie 14”

În vremea lui Ilieș Vodă, la 1550, s-a adăugat pe la tura de sud a absidei altarului veșmântăria. Cu timpul s-au construit în incintă și două paraclise, în sec. al XIX-lea, cel din mijlocul laturii sudice a incintei cu hramul *„Sfântul Mare Mucenic Gheorghe purtătorul de biruință”* și altul pe latura de N-V, în secolul al XVIII-lea, cu hramul *„Adormirea Maicii Domnului”* În anul 1826 a fost construită, din lemn bolnița din cimitir, care are hramul *„Sfântul Ioan Bogoslov”*.

Tot în secolul al XIX-lea, la circa 40 metri în fața intrării în mănăstire, s-a construit agheazmatarul, de formă circulară, care are o cupolă foarte mare în formă de bulb. Aici se face sfințirea apei de *Bobotează*, la *Izvorul Tămăduirii* și la hramul bisericii.

Biserica mare este construită înspre partea stângă (nordică) a patruleterului de construcții tip cetate, din piatră și cărămidă, cu etaj, având cerdacuri susținute de

stâlpi din piatră la parter și din lemn la etaj. Această construcție din piatră este cel mai reprezentativ monument al arhitecturii moldovenești din secolul al XV-lea, atât ca plan de structură interioară, cât și ca model de decorare a fațadelor. Meșterul care a zidit-o, în mod original a alăturat naosului treflat (tipul bisericii Sf. Gheorghe din Hârlău), pronaosul cu două cupole (tipul bisericii Sf. Ioan din Piatra Neamț). În gropniță (zidul din nord) este mormântul unchiului lui Ștefan cel Mare, pe nume Ștefan, decedat la 16 iulie 1447 și mormântul vestitului stareț Paisie, mort la 15 noiembrie 1794 (venit la Neamț de la muntele Athos împreună cu 60 ucenici).

Decorația exterioară a bisericii consacră stilul moldovenesc rezultat din îmbinarea elementelor bizantine (precum este ceramica smălțuită) și gotice (precum sunt ancandramentele ușilor și ferestrelor). Fațadele sunt ornamentate cu două rânduri de ocnițe sub formă de cornișe și firide în dreptul absidelor. Șirurile de cărămidă smălțuită combinate cu romburi și triunghiuri diferit colorate, dau o realizare de o mare valoare artistică.

Pictura interioară a bisericii din altar, naos și camera mormintelor aparține epocii lui Ștefan cel Mare și se caracterizează prin dimensionarea mai amplă a panourilor în care sunt incluse scenele, echilibrul clar al compozițiilor, ceea ce face ca pictura să se adapteze în mod armonios la proporțiile arhitecturii respective. Frescele din pronaos și pridvor, din timpul domniei lui Petru Rareș dovedesc o altă concepție în dispunerea și dimensionarea panourilor, care se îngustează și sunt diferite ca mărime. Stilul devine naiv, pierzându-și în mare parte funcția decorativă, trăsături ce caracterizează pictura murală din timpul domniei lui Petru Rareș, din secolul al XVI-lea. Întreg ansamblul pictural din biserică și cel din gangul turnului clopotniță a fost repictat, culoare peste culoare în 1860.

Mănăstirea Neamț a fost un important centru cultural și artistic. Încă de la începutul existenței acestui așezământ, s-a înființat o școală de caligrafi și miniaturiști de către monahul Gavril Uric, care a scris pe pergament, cu remarcabile miniaturi.

În atmosfera cărturărească de la Neamț s-au format vestiții cronicari Macarie și Eftimie, care au scris cronicile Țării Moldovei din vremea lui Alexandru Lăpușneanul și Petru Rareș. Acum în incinta mănăstirii funcționează Seminarul Teologic al Arhiepiscopiei Iașilor, pentru care în ultimii ani s-a ridicat o frumoasă biserică ce poartă hramul Sfântului Ioan Iacob.

Mănăstirea deține o colecție de artă bisericească, alcătuită din obiecte de cult și icoane, așezate în cele cinci săli ale muzeului. Și tot aici se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, dăruită de împăratul bizantin Ioan al VIII-lea Paleologul lui Alexandru cel Bun, la începutul secolului al XV-lea. Icoana este ferecată în argint și aur și împodobită cu pietre prețioase, în timpul lui Mihai Sturdza, la 1844-1845. Biblioteca mănăstirii este înzestrată cu 18.000 de volume printre care manuscrise de mare valoare din sec. XIV-XIX, în limbile română, slavonă și greacă.

Anca Mihaela Fasolă

Cuvânt despre post

- Sfântul Vasile cel Mare -

“Unge-ți capul tău și spală-ți fața ta”. Cuvintele acestea ale Scripturii te duc la taine. Cel uns a fost uns, cel spălat a fost spălat. Tu îndreaptă această poruncă la suflet ! Unge capul cu ungere sfântă, ca să ajungi părtaș al lui Hristos și așa apropie-te de post. Nu-ți ascunde fața ca actorii ! Fața ți-o ascunzi atunci când vrei să nu-ți dezvălui sufletul. Ți-o ascunzi cu minciuna ca și cu un voal. Să nu fii actor ! Actorul înfățișează pe scenă persoane străine. Este rob, dar o face pe stăpânul ! Este om de rând, și o face pe împăratul. Tot așa și în viața aceasta. Mulți oameni teatralizează, ca pe o scenă, viața lor; una au în inimă, și alta arată oamenilor. Nu-ți ascunde deci fața ! Ceea ce ești, aceea arată-te ! Nu lua înfățișare tristă, căutând să fii slăvit pentru că pari înfrânat. Facerea de bine trâmbițată n-are folos, iar postul dat în vileag n-are câștig. Că faptele bune, făcute numai pentru a fi văzute de oameni, nu-și duc roadele în veacul de apoi, ci iau sfârșit o dată cu laudele lumii. Aleargă așadar cu bucurie la darul postului ! Postul e un dar din bătrâni. Nu s-a învechit, nici n-a îmbătrânit ! E întotdeauna nou, e veșnic în floare.

Legea postului a fost dată în paradis. Adam a primit întâia oară porunca de a posti: “Nu mâncați din pomul cunoștinței binelui și răului” (Facere 2, 17). Cuvântul: “Nu mâncați!” este o lege a postului și înfrânării. Dacă Eva ar fi postit și n-ar fi mâncat din pom, n-ar fi mai fi avut trebuință de postul de acum, că “n-au trebuință cei sănătoși de doctori, ci cei bolnavi” (Matei 9, 12). Ne-am îmbolnăvit prin păcat, să ne vindecăm prin pocăință ! Iar pocăința fără post este neputincioasă. Îndreaptă-te dar înaintea lui Dumnezeu prin post. Mai mult: chipul în care au trăit primii oameni în rai este o imagine a postului, nu numai pentru că, ducând o viață îngerească, ajunseseră, prin cumpătare, la asemănarea cu îngerii, ci și pentru că nu erau cunoscute locuitorilor paradisului toate cele născocite mai târziu de om: nici băutul vinului, nici tăiatul animalelor, nici toate cele câte tulbură mintea omenească.

Am să vă spun un gând ce mi-a venit acum în minte. Merită să-l cunoașteți. Soldaților li se mărește rația de hrană pe măsura eforturilor ce le depun; ostașilor duhovnicești, cu totul dimpotrivă: cel care are mai puțină hrană, acela are mai mare dregătorie. Coiful nostru este altul decât coiful soldaților; al lor este din aramă, al nostru, din nădejdea cea mântuitoare (I Tes. 5, 8); pavăza lor este din lemn sau din piele, a noastră, pavăza credinței (Efeseni 6, 16) Noi ne îmbrăcăm cu platoșa dreptății (Efeseni 6, 14); ei poartă o cămașă de zale. Avem și noi o sabie cu care ne apărăm, sabia Duhului (Efeseni 6, 17); ei, o sabie de fier. Tot așa, nu același fel de hrană face tăria celor două oștiri; pe noi ne întăresc dogmele credinței, pe soldați, îmbuibarea pântecelui.

Scurgerea anului ne-a adus în pragul acestor zile de post mult dorite. Să le primim cu dragoste, ca pe niște doici bătrâne, cu care Biserica ne-a alăptat spre evlavie. Când vrei să postești, nu te posomorî ca iudeii, ci

veselește-te, după cum scrie la Evanghelie (Matei 6,16,17). Nu plânge că-i va fi foame pântecelui, ci veselește-te împreună cu sufletul de desfătărilor cele duhovnicești. Știi ce spune apostolul: “Trupul pofteste împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului” (Galateni 5, 17). Și pentru că unul se împotrivesc celuilalt, să tăiem plăcerile trupului, spre a mări tăria sufletului, pentru ca, biruind prin post patimile, să ne încununăm cu cununile înfrânării.

Pregătește-te, dar, să fii vrednic de sfințenia postului. Să nu strici înfrânarea cu beția. Să nu spui: “Să mă îmbăt astăzi, pentru că de mâine am cinci zile de post!” E un gând rău și viclean. Beția din ziua trecută te ține în mâinile ei ca pe un rob; și nu-ți va da drumul, că are dovezile de nezdruccinat ale robiei tale: mirosul vinului, care a rămas în tine ca într-un butoi. Și nu-ți va fi de nici un folos prima ta zi de post, pentru că în tine sunt rămășițele beției. Când pârga nu-i bună, poți arunca tot rodul. “Bețivii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”. (I Cor. 6, 10). Ce folos ai dacă începi postul cu beția ? Ce folos mai ai de post dacă beția te alungă din împărăția lui Dumnezeu ? Nu vezi că cei mai iscușiți maeștri de călărie pun la post caii de curse înainte de începerea alergărilor ? Tu însă, cu bună știre, mănânci peste măsură. Cu lăcomia ta întreci și dobitoacele. Cu un stomac încărcat nu poți nici merge, nici dormi. Da, un stomac încărcat cu multe mâncăruri nu poate sta liniștit; este silit neconținut să se frământa.

Postul păzește pruncii, face curat pe tânăr, umple de vrednicie pe bătrân; părul alb, împodobit cu postul, este mai vrednic de respect. Postul este pentru femei podoaba cea mai potrivită; este frâu pentru oamenii în floarea vârstei, talismanul căsniciei, păzitorul fecioriei. Așa sunt binefacerile pe care le aduce postul în fiecare casă.

Ce să mai spunem de înrăurirea pe care o are postul asupra vieții de obște a creștinilor ? Postul pune rânduală între toți credincioșii: adoarme strigătul, alungă cearta, aduce la tăcere înjurăturile. Dascălul nu potolește atât de repede gălăgia copiilor cum potolește postul zgomotul. Dacă oamenii ar lua postul ca sfătuitor al faptelor lor, n-ar mai fi nici o piedică să domnească pacea adâncă în toată lumea; nu s-ar mai răscula pacea adâncă în toată lumea; nu s-ar mai răscula popoarele unele împotriva altora, nu s-ar mai bate oștirile. Dacă ar domni postul, nu s-ar mai făuri arme, n-ar mai fi tribunale, n-ar mai fi închisori; pădurile și pustiurile n-ar mai avea tâlhari, orașele denunțatori, iar mările pirați. Dacă oamenii ar fi ucenicii postului, nu s-ar mai fi auzit, precum spune Iov, glasul celui care cere birul (Iov, 3, 18). Dacă postul ar cârmui viața noastră, atunci viața n-ar mai fi atât de plină de plâns și de tristețe. Postul i-ar fi învățat pe toți să se înfrâneze nu numai de la mâncare, dar să izgonească și iubirea de arginți, lăcomia, precum și orice viciu. Dacă păcatele acestea ar fi fost îndepărtate, n-ar mai fi fost vreo piedică de a avea pace deplină, de a fi lipsiți de tulburare sufletească.

(Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura Institutului biblic și de misiune al bisericii ortodoxe române, București, 2004).

Mari personalități din Vechiul și Noul Testament (3)

Luni, 31 iulie, Biserica Ortodoxă îl cinstește pe Sfântul Iosif din Arimateea. Iudeu influent, membru al Sinedriului iudaic, acesta provenea din Arimateea, localitate situată la nord-vest de Ierusalim. Funcția pe care o deținea nu îl împiedica a avea un comportament moral ireproșabil, mărturisind în taină adevărurile Evangheliei propovăduite de Iisus. Era un aristocrat adevărat, bogat și demn, care milita pentru cei sărmani. Există puține referințe despre viața Sfântului Iosif, între altele, se cunoaște că fiind izgonit de iudei din hotarele lor, L-a propovăduit pe Hristos în Britania, unde va și muri. În ciuda acestui fapt, aspectele pe care le putem cunoaște despre el se pot constitui în întemeiate argumente pentru a-l considera un model demn de urmat.

Ilustrative sunt fragmentele din Evanghelie ce îl înfățișează pe Iosif venind la Pilat pentru a cere trupul Lui Iisus, cedând pentru Acesta propriul mormânt, cumpărând cele necesare înmormântării (cf. Mc. 15, 42-46; Mt. 26; 60; In. 19; 39, 40). Suntem chemați a reflecta la atitudinea Sfântului Iosif din Arimateea, care s-a dovedit un fervent cinstitor al Mântuitorului; într-o vreme când ceilalți nu-L cinsteau, când atâta lume s-a lepădat de El. Când oamenii L-au condamnat pe Domnul Hristos, Iosif din Arimateea a vrut să-I arate cinste Mântuitorului înmormântându-L cu cinste. A face dovada mărturisirii dreptei credințe și în împrejurări în care cei din jur nu sunt de acord cu tine. - Câți dintre noi nu au o jenă și evită să-și facă cruce când trec pe lângă o biserică și nu se gândesc că Iosif din Arimateea s-a dus la Pilat și a zis să-i îngăduie să înmormânteze pe Cel pe Care, de fapt, Pilat l-a condamnat ? Și, în mod cert nu constituia acesta un demers ușor, lipsit de teama amendării și a efectelor negative. Nu era ușor să mergi să spui unuia care L-a condamnat pe Domnul Hristos că vrei să-l cinstești pe Domnul Hristos. Și totuși s-a dus și L-a cinstit pe Domnul Hristos.

Iosif din Arimateea a acționat cu puterea și tăria pe care numai adevărata credință o poate da omului. Deși era bogat și ar fi putut să plătească pe alții să acționeze pentru el, astfel încât să nu-și perecliteze situația și chiar viața, Iosif a acționat direct și fără sfială. Acest comportament laudabil, evidențiază nu doar curajul său, ci ne arată că el a renunțat în public la vechea sa religie.

În zilele noastre, Biserica reprezintă trupul lui Hristos; asemenea lui Iosif din Arimateea putem și noi să ne apropiem de Trup. Este necesar însă a ne ruga stăruitor lui Dumnezeu să ne dăruiească tăria și curajul pentru a putea înfrunta și învinge toate greutățile acestei lumi, să ne lumineze pentru a putea pătrunde dincolo de imaginea superficială a realității ce ne înconjoară. Reînnoirea credinței, perfecțiunea duhului, fiecare credincios cu adevărat credincios, o poate trăi prin participarea la Sfânta Liturghie și celelalte slujbe ale Bisericii, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, toate acestea ca întruchipare a Împărăției lui Dumnezeu ce s-a apropiat, este deja printre oameni, în mijlocul și în interiorul lor.

Vasilica Onofrei

Spovedania omului lăuntric sau Calea ce duce la smerenie

(continuare din numărul 179)

2. *Nu am dragoste pentru aproapele.* Căci departe de a mă hotărî, potrivit Evangheliei, să-mi pun sufletul pentru binele aproapelui, eu nu-mi jertfesc nici măcar cinstea, fericirea și liniștea în folosul fratelui meu. Dacă l-aș iubi ca pe mine însumi, așa cum poruncește Evanghelia, atunci nenorocirea lui m-ar dura și pe mine, iar fericirea lui m-ar umple și pe mine de bucurie. Pe câtă vreme, eu, după ce ascult cu mult interes povestirile ce privesc nenorocirile aproapelui, nu mă întristez, nu-mi frâng inima de durere, ci stau nepăsător sau, ceea ce e o crimă mai mare, simt parcă o plăcere când aud astfel de istorisiri, iar, pe deasupra, nu acopăr cu dragoste faptele rele ale aproapelui, ci le răspândesc și le osândesc. Bunăstarea, cinstea și fericirea lui nu mă înveselesc ca și cum ar fi ale mele proprii ci, ca orice lucru cu desăvârșire străin de mine, nu trezesc în sufletul meu nici un simțământ de bucurie, ci dimpotrivă, stârnesc în inima mea un fel de zavistie sau chiar dispreț.

(Mărturisirea unui pelerin, despre lucrarea plină de har a Rugăciunii lui Iisus (Pelerinul rus), Editura „Axis Mundi”, Chișinău, 1992, pp.100-101)

(continuare în numărul viitor)

PROGRAMUL DUHOVNICESC

în Postul Adormirii Maicii Domnului Pentru Taina Spovedaniei:

- ❖ **Marțea, Miercurea și Joia: 8.00 - 10.00 și 18.00 - 20.00**
- ❖ **Vinerea: 7.00 – 8.00; 10.00 – 12.00 și 18.00 – 20.00**
- ❖ **Sâmbăta: 18.00– 20.00**

- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic, DUMINICA și în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE NU MAI SPOVEDIM DIMINEAȚA ÎNAINTE DE SFÂNTA LITURGHIE

Pentru primirea Tainei Sfintei Împărtășanii:

- ❖ DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfintelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după convenita citire a rugăciunilor pentru Împărtășanie.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu – tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei – tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank